

Δουλεύαμε στα τα σκυλιά. Για δύο άτομα μας βάζανε και δουλεύαμε. Οι Γερμανοί δουλεύανε σε καλύτερες δουλειές. Μας στέλνανε, όχι δε λέγαμε. Φοβόμασταν μη μας διώξουνε. Γιατί βρήκαμε ένα κομμάτι ψωμί. Είδαμε λεφτά. Εγώ μέχρι να πάω στη Γερμανία δεν ήξερα τη δραχμή. Ποιά είναι μια δραχμή και δύο. Είχα πιο μπροστά τη μάνα μου, μετά είχα τον άντρα μου και εγώ λεφτά δεν ήξερα. Η δραχμή ποια είναι δεν ήξερα. Πιστέψτε το. Το έζησα αυτό. Και όταν πήγα στη Γερμανία, όταν βρήκα λεφτά το πρώτο που ήταν να βρω ταχυδρόμο να ταχυδρομήσω εδώ στα παιδιά μου, να μη πεινάνε. Και να μαζέψω λεφτά να στείλω για τα γραμμάτεια να μη πάει ο άντρας μου με τα πόδια να πληρώσει τα γραμμάτεια. Πολύ είναι αλήθεια υποφέραμε. Να' ναι καλά κι αυτός που έβγαλε αυτό το νόμο και πήγαμε στη Γερμανία και σωθήκαμε. Αλλιώς δε ξέρω, τι θα παθαίναμε.

- Και εκεί στη Γερμανία τι δουλειές κάνατε;

Πήγαμε δεν ήταν καθαρή η δουλειά είναι αλήθεια. Ήταν βαριά δουλειά. Ήταν σε κλωστουφαντουργία. Ερχόταν το μαλλί άπλυτο και έβγαине βαμμένο. Δεν ήμουν στα βαφεία. Ήταν πιο ανθυγιεινή δουλειά. Ήμουν εκεί που στριβόταν η κλωστή. Και είχε πάρα πολύ ψηλό χνούδι. Ακόμα και τα ρούχα μας, το σώμα μας μέσα έπιανε αυτό το χνούδι. Η μηχανή τόσο γρήγορα που δούλευε και έβγαζε χνούδι και έστριβε τη κλωστή. Και έστριβε τη κλωστή και έβγαζε χνούδι. Ίσιωνε τη κλωστή. Περνούσε από κάτω απ' αυτό και τα μάτια μας χάλασαν, τα πνευμόνια μας, μας πειράζανε. Ήμουν επί πέντε μήνες στο σανατόριο με τα πνευμόνια. Μετά μ' απαγόρευσε ο γιατρός να πάω ξανά σ' αυτό το εργοστάσιο και με έστειλε στο Nordmende.